

Методичні рекомендації щодо організації роботи з обдарованими дітьми

Особливості обдарованих дітей:

- часто «перестрибують» через послідовні етапи свого розвитку;
- у них чудова пам'ять, яка базується на ранньому мовленні;
- рано починають класифікувати інформацію;
- із задоволенням захоплюються колекціонуванням, але їхня мета — не впорядкування колекції, а її реорганізація, систематизація на нових підставах;
- мають великий словниковий запас, із задоволенням читають словники чи енциклопедії, придумують нові слова і поняття;
- можуть займатися кількома справами одразу, наприклад, стежити за кількома подіями, що відбуваються навколо них;
- дуже допитливі, активно досліджують навколишній світ і не терплять жодних обмежень своїх досліджень;
- можуть тривалий час концентрувати свою увагу " на одній справі, вони буквально «занурюються» у своє заняття, якщо воно їм цікаве;
- мають розвинене почуття гумору;
- постійно намагаються розв'язувати проблеми, які їм поки що не під силу;
- мають різноманітні інтереси, що породжує схильність починати кілька справ одночасно;
- часто Дратують ровесників звичкою виправляти інших і починати кілька справ одночасно;
- вважають себе такими, що завжди мають рацію;
- їм бракує емоційного балансу вони часто нетерплячі та поривчасті.

Н. С. Лейтес розрізняє три категорії обдарованих дітей: учні з ранньою розумовою реалізацією; учні з прискореним

розумовим розвитком; учні з окремими ознаками нестандартних здібностей.

Розвиток творчих здібностей слід розпочинати з ранніх років, використовуючи наявний нахил дитини до праці, саме цей нахил, на думку Н. Лейтеса, є дитячою обдарованістю, Для оцінювання соціального розвитку дитини, творчих здібностей, інтелекту практичні психологи повинні використовувати різні психодіагностичні методи, що доповнюються відомостями батьків, даними спостережень за дитиною.